

Měsíc

La luna

Básníci, básnířky, básničata, sbírka sedmikráskových básní (se slovem měsíc) je na světě. Hezké čtení.

Vydavatelství Rouška 2020

Krásně měsíc svítí,
já po ránu trhám kvítí.
Pro kousek tvé naděje,
přeplaval bych přeje.
Pro kousek tvé lásky,
natrhám ti sedmikrásky.

Lea Brezinová

Měsíc za měsícem
hrneme se za úspěchy.
Jenom stres a další spěchy.
Den za dnem
furt po sobě něco chcem.

Lea Brezinová

Měsíc

Stíny vytváří
zvědavě naslouchá

tiše hovoří
k čemu tě ponouká?

Jitka Skotnicová

Jarní den

Měsíc nad jezerem svítí,
hvězdiček je jako kvítí.

Slunce brzo ráno svítá,
z postýlek nás všechny vítá.

ptáček v oblacích si zpívá,
z výšky na zem se dívá.

Květy sladce krajinu provoní,
zvony kostelů v dálce zazvoní.

Alžběta Rozsypalová

Byl jednou jeden měsíc květen,
rostliny říkají: My už kvetem.
Květy na jabloních říkají: A co my, proč nekvetem?
Vždyť je květen!
Musíte si počkat ještě měsíc a bude červen.

Miroslav Faldýn

Hádanka

Ve dne
nenápadně
srovnává se se sluncem

Tmu
prozáří po setmění

Jitka Skotnicová

Měsíc

Měsíc je tma i světlo
Měsíc je stříbrný prach
Na měsíci by to kvetlo
Kdyby ho nedržel strach ...

V náručí hvězd a mlhy
On zahalí svou tvář
Všemi barvami duhy
A posílá nám zář ...

Jeho líce třpytí se jak voda
Celý vesmír on vidíce
On nemůže však dostat to
Po čem touží nejvíce ...

Měsíc je tma i světlo
Měsíc je stříbrný prach
I když v celé své kráse
Navždy zůstane v tmách ...

Amálie Holišová

La paradoja de la luna

Cada día cambia su forma,
pero nunca afuera de la norma.
De día se esconde,
pero todos sabemos donde.
Es un peregrino por toda su vida,
pero no se deja llevar por una ruta desconocida.
Es un rebelde que no supera los límites.
Es un conservador lleno de inquietudes.

Veronika Vašutová

Paradox Měsíce

*Každý den mění svůj tvar, ale nikdy mimo normu.
Skrývá se během dne, ale všichni víme kde.
Je poutníkem po celý život,
ale nevydává se neznámou cestou.
Je to rebel, který nepřekračuje limity.
Je to konzervativec, ve kterém vře neklid.*

Ještě že je v dálce...

Měsíc to je ten předmět v dálce,
o němž všem upírům a vlkodlakům zdá se.

Bydlí na něm nějáci lidi?
To odsud jen tak nikdo neuvidí.

Možná tam bydlí mimoni,
co asi moc dobře nevoní.

Kdyby dobře voněli,
dávno bychom tam bydleli.

Vždyť jsme přece lidi,
co rádi dobře bydlí.

Ničeho si nevážíme,
však přece všeho dosti máme.

I kdyby zhořely všechny lesy,
my si řeknem: „Však vyrostou nové přeci.“

Proto má Měsíc štěstí, že je v takové dálce,
protože kdyby byl o něco blíž,
tak už upírům nemá o čem zdát se.

Anonym

Měsíční serenáda

*

Dlouhé měsíce čekáme
na prázdniny,
na venkovní zmrzliny,
na Ježíška,
na sourozence, než vyklouznou z máminého břicha.

*

Dlouhé měsíce,
čekáme na osudové lásky
a Heliny výplatní pásky.

*

Měsíční jahody
sbírané u vody
chvilé mé svobody.

*

Mandarinky na měsíčky
oloupu ti
od šlupičky
a pak už jen ty svíčky.

*

Děkuji ti
za všechny tvé jahody
v měsíci červenci,
které jsem stihla dříve
než ti mravenci.

*

Calendulou pohnula
můra,
která usnula.

Calendula officinalis – měsíček zahradní

*

Neil
pracoval měsíce,
než stanul v 69tém na povrchu Měsíce.

*

Měsíc zatím navštívilo dvanáct lidí.
12 měsíců navštěvuje lidi běžně.

*

Jaká měsíční fáze vypadne dnes z mého kalendáře?
Úplněk 12:46,
vlasy nestříhat, možno hnojit.

*

Aneta Měsíková
z Kroměříže,
sice jezdí každý měsíc do Paříže
a jsou s ní pořád samé potíže.

Gabriela Polachová

Ve svitu Měsíce

Všude tma a stín,
jen vysoko na nebi,
vysoko nad tím vším,
vychází Měsíc s nadějí.

Když vystoupá nahoru,
vždy začne shlížet k Zemi.
Ale dole vidí jen pohromu,
zkázu a lidi.

Celou si ji přivlastnili,
jako by byla jejich jmění.
Co potřebovali si vzali,
co tu bylo už není.

Namísto harmonie lásky
vládne nenávist a strach.
Boje spory války,
jednou nezbude víc než prach.

Všude ticho a splín,
jen vysoko na nebi,
vysoko nad tím vším,
odchází Měsíc znavený.

Eliška Petřvalská

Měsíc

Když do postele uléhám
plyšáka vedle sebe mám.
V tom oknem mého pokoje
měsíc – koule nakoukne.
Někdy je hladový
tak mu dám kakao a brambory.
Zeptá se jak se mám
a pak oblohou pluje dál.
Vidí z velké výšky
všem lidem do ledničky.
Někdy v noci probudím se
na fešáka podívám se.
Rohlík nebo srpek
pan Měsíc zkrátka už nemá pupek.
Je to velký elegán
k tanci hvězdičkami zván.
A tak z okna pokojíčku
sleduji bál při měsíčku.

Anna Tomková s maminkou

Desperáti

Zem se k slunci znovu kloní,
měsíc duben už je pryč.
Ptáci řvou a louky voní,
horkem umřel petrklíč.

Maskovaní desperáti, roušky se jim rosí,
oči zarudlé od pylu a napuchlé nosy.
Plná náruč pylů bliznám, vyrážku má desperát,
jaro zase otevřelo naplno svůj dům i sklad.

Ludmila Doležalová

Šachy

Hrály šachy na šachovnici dámu
a při tom pily limonádu
limonádu pily na párty
a opékaly při tom párky
a k tomu všechny dostaly dárky
ve kterých byly plánky
plánky byly na raketu
raketa měla letět na planetu
dolétly však na Měsíc
ale užily si to o to víc.

Ondřej Pšenica

Na Měsíci na silnici šli dva malí trpaslíci
a na téhle expedici zasadili slunečnici.
Měsíc svítí jako slunce, za to může slunečnice.

Fireball

Sluneční soustava?

Tmavé květy za mlhou
Zmizí zhruba do dvou

Do dvou hodin ráno
To už je na světě tak dáno

Že krásný noční svět
Je vzácný jako diamantový květ

Měsíc jako mentolový bonbón
A kolem něj hvězdný záhon

Planety ze Sluneční soustavy
Kdo měl prostě takové nápady?

Nápad jako SLUNEČNÍ SOUSTAVA
To je vážně záhada

Proč se to nejmenuje
třeba Koláč bez chleba

Anebo Překrásné květy
Nebo něco delšího přes dvě věty

Stříbřité noční zátoky
Nebo Stříbřité noční potoky

Lesklé mušle z oblohy
Nebo třeba Škrabka na nohy

Hromady střepů
Nebo Hromady květů

Gumová krása
Nebo Místo kde vše jásá

Anebo to bude prostě
SLUNEČNÍ SOUSTAVA

Nela Srovnalová

Měsíc

Byl jarní světlý měsíc,
byl to čas na poli sít.
Měsíc březen hodně rostlin přinese,
měsíc říjen hodně rostlin odnese.

Vykvetly nám měsíčky,
malé jako malíčky.
Řada měsíčků za sebou,
ony jsou pěknou ozdobou.

Měsíček má dvě barvy,
na léky je ten pravý.
Je léčivá a příjemná,
krytosemenná rostlina.

Přemysl Martiška

Štěňátko

Narodilo se jednou jedno štěňátko
bylo ale u své maminky nakrátko
Za měsíc si ho vzala jeho nová rodina
štěňátko koukalo svýma očima
a dobrodružství začíná!!!
prohlásila holčina
Štěňátko si v novém domě zvyklo
ale nikdy mu nic neuniklo
miloval svou rodinku
tak jak svou svačinku

Julie Kamasová

Měsíc svítí

Měsíc svítí
tam dolů
na luční kvítí
u táborů

Měsíc svítí
tam v dáli
na luční kvítí
starému králi

Tadeáš Krajina

Kus měsíčka

Jednoho dne jsem vařil,
při krájení jsem se divně tvářil.
Pálily mě hodně oči,
šahal jsem si do obočí.

Poté šel jsem ven,
hned jsem to uviděl.
Cibule a měsíc měly stejný tvar,
pokrm měsíc se jmenoval.

Uplynulo mnoho let,
vždyť to jídlo zná celý svět!
Nikdo mi nevěří povídku,
do televize vždy přijmu nabídku.

Jídlo je proslavené jak pizza,
akorát se jmenuje kus měsíčka.

David Vaculín

Tak

Jak zlomená udice
jako zrezivělý plech
jako slepá ulice
jako vyražený dech
jak jahoda v dubnu
jako díra v plotě
jak údery bubnu
jako kámen v botě

Jak vzpomínka na války
jak falešný part
jak faktura z obálky
jak zaspaný start

Jako trapná fáma
jako jízda pozpátku
jak skok do neznáma
jak němý když čte pohádku
jako les co ještě doutná
jako suma co jsem dlužen
jako bez strun loutna
jako totální krach u žen

Jak hladové břicho
jak párátko z kovu
jak před bouří ticho
jako Měsíc v novu

Tak se nikdy necítím.

Jiří Krajča

Balada psí

Pes v noci vyl, jako by hudba hrála.
Smuteční hudba. Křídlovky s činely měsíce.
A nad vším děs jak pikolička malá.
Spát se v tom vytí vůbec nedalo.
A okřiknout psa – přenesnadná věc.
Chvíli by mlčel.
Ale potom přec začal by znovu s tlamou zavřenou.
Co s mladým psem, s psí duší zmámenou!
Křič si naň, bij ho, rozčiluj se, zuř,
vytí z tlamky zavřené zní ještě hůř.
Je třeba domluvy. Pes je můj kamarád.
Je třeba pohladit a vysvětlit mu v klidu:
Ty pse – já též znám jako ty měsíční žal a mrákoty,
celou tu bledou bídu, a vyju já?
Tak vidíš srdce mé. My nyní k čertu pošleme
ten nedomrlý svít!
Je měsíc stará obluda a bledý parazit,
zrcadlí časy, které vyžily se.
Na jeho lebce, krabaté a lysé, co je tam k vidění?
Buď hodný už a spi.
Jaképak tenhle lampión má pro nás tajemství...
Hladím psa, cítím přímo pod rukama,
jak se v něm bolest pomalounku láme.
Hlupáku malý. Uvidíš.
I na měsíc se jednou podíváme!

Josef Kainar, Nikdy nejsem sám

Povídáčka o měsíci

Protrhla se nebesa,
spadl měsíc do lesa.

Hledejte ho, milí zlatí,
bude škoda, když se ztratí!

Leží někde v kapradí,
ještě se tam nachladí.

Našli jste ho? Chválabohu,
pověste ho na oblohu!

Jiří Žáček